

(124)

ergotista m. Que al·lusió de l'argumentació sil·logística.

d'rits sobre un disc. / fung. Un individu d'aquesta família

II. ergotisme m. Argumentativa, sofística

ericaci -àcia adj. Semblant al bruc. || f. pl. família de plantes llenyoses, amb les flors tetràmeres o pentàmeres en tots llurs verticils, androcèu diplostemon i els vitals i lípals inse-

erigament m. Acció ~~de fer~~ d'erigar o d'erigar-se; l'efecte

erigar v. tr. Drecar i posar rígid (el cabell) com les pampes d'un erigó. | pron. Se m'ericaen els cabells quan records aquell espectacle erigitós. || f. Omplir una cosa d'obstacles, dificultats, aspreses, etc.